

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ
ОЛІЙНО-ЖИРОВОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІPROBLEMS OF DEVELOPMENT OF ENTERPRISES
OF OIL-FAT IN UKRAINE

УДК 633.85:330.34

Онищенко О.В.

к. е. н., доцент кафедри

обліку і фінансів

Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського**Куренна О.О.**

студентка

Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського**Крикуненко А.С.**

студентка

Кременчуцький національний університет
імені Михайла Остроградського

У статті розглянуто та проаналізовано деякі проблеми розвитку підприємств олійно-жирової галузі в Україні. Серед наявних проблем можна виділити такі, як недостатнє фінансування з боку держави, монополізація, низька інноваційна спрямованість, слабкий рівень систем транспортування та зберігання продукції цієї галузі. Визначено важливість їх вирішення для подальшого розвитку цієї галузі сільського господарства. Запропоновано деякі шляхи вирішення висвітлених проблем олійно-жирової галузі в Україні.

Ключові слова: олійно-жирова галузь, державне фінансування, аграрні розписки, монополізація, венчурні інвестиції, система зберігання та транспортування, проблеми розвитку олійно-жирової галузі.

В статье рассмотрены и проанализированы некоторые проблемы развития предприятий масложировой отрасли в Украине. Среди имеющихся проблем можно выделить такие, как недостаточное финансирование со стороны государства, монополизация, низкая инновационная направленность, слабкий уровень систем транспортировки и хранения продукции данной отрасли. Определена

важность их решения для дальнейшего развития этой отрасли сельского хозяйства. Предложены некоторые пути решения выделенных проблем масложировой отрасли в Украине.

Ключевые слова: масложировая отрасль, государственное финансирование, аграрные расписки, монополизация, венчурные инвестиции, система хранения и транспортировки, проблемы развития масложировой отрасли.

The article discusses some problems of development of enterprises of oil-fat industry in Ukraine have been considered and analyzed. Among the existing problems, one can distinguish the following: insufficient financing by the state, monopolization, and low innovation orientation, weak level of transportation and storage systems in the industry. The solution of these problems is necessary for the further development of this branch of agriculture. Some ways of solving the highlights of the oil and fat industry in Ukraine are offered.

Key words: oil-fat industry, government funding, agricultural receipts, monopolization, venture investments, storage and transportation system, problems of the development of the oil-fat industry.

Постановка проблеми. Нині на світовому ринку Україна посідає провідне місце з продажу соняшникової олії. Взагалі олійно-жирова промисловість України є однією з найбільш потужних галузей харчової промисловості країни. Саме тут представлені широкий асортимент продукції, високий рівень прибутковості та конкурентоспроможності, застосування нових технологій, залучення іноземних вкладів, значна орієнтація на експорт сировини. Однак сучасний стан розвитку олійно-жирової галузі має деякі проблеми з подальшого розвитку, які актуальні сьогодні, а також є потреба позбавлення від цих негативних аспектів задля подальшого розвитку та процвітання олійно-жирових підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням аналізу проблем розвитку агропромислового комплексу України, а саме сучасним особливостям розвитку олійно-жирової галузі, присвячені праці таких вчених, як Ю.Я. Лузан [4], М.В. Присяжнюк [8], Ю.О. Лупенко [5], В.Я. Месель-Веселяк [5], П.Т. Саблук [9], А.П. Гайдуцький [11]. Проте, незважаючи на вже розкриті питання проблемних аспектів розвитку агропромислового

комплексу, деякі з них, які є не менш важливими, досі залишаються не вирішеними.

Постановка завдання. Метою статті є аналіз основних проблем розвитку підприємств олійно-жирової галузі в Україні та створення можливих підходів до вирішення цих питань з розвитку зазначеної галузі в подальшому.

Виклад основного матеріалу дослідження. Серед інших країн в усьому світі Україна розділяє своє лідерство з виробництва соняшника з такими країнами, як Аргентина, Росія, Туреччина. Та з кожним роком це виробництво збільшується, адже наші природно-кліматичні умови дають змогу вирощувати цю культуру майже на всій території.

Але, незважаючи на досить позитивну картину розвитку та високу конкурентоспроможність олійно-жирової галузі, вона має низку деяких проблем, вирішення яких дасть змогу галузі вийти на перші місця на міжнародному рівні з виробництва та експорту олійної продукції. Серед них можна виділити таку низку основних проблем.

1. **Недостатня фінансова підтримка з боку держави.** Основною і найбільш впливовою проблемою в розвитку сільського господарства, включаючи

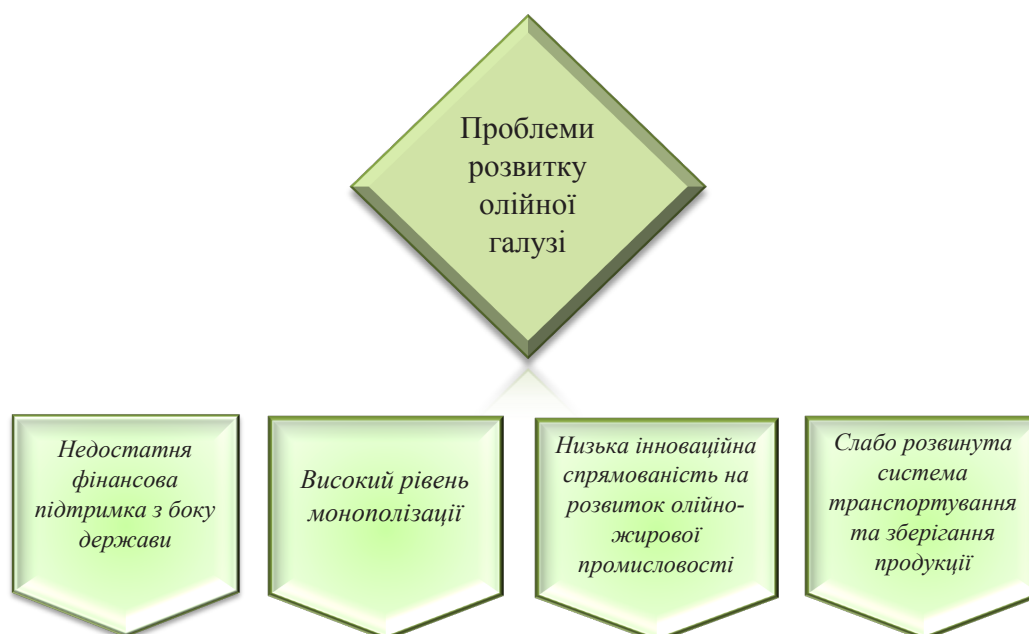

Рис. 1. Проблемні аспекти олійно-жирової галузі

олійно-жирову галузь, є недостатнє фінансування, а також низька підтримка з боку держави. Ця проблема характеризується тим, що все ж таки інвестиційну увагу привертають до себе лише великі підприємства, а малі та середні залишаються без такої необхідної їм фінансової підтримки. Також важливим моментом є те, що наявність інвестицій не є гарантом повного використання виробничих потужностей та їх нарощування.

Обладнання, яке використовують вітчизняні підприємства, носить імпортований характер, що відбувається лише через відсутність вітчизняних аналогів, які були б значно дешевшими і розширили б інноваційно-інвестиційні можливості галузі. Неможливо не відзначити ще один проблемний аспект, а саме використання виробничих потужностей, які є цілком зношеними і потребують негайного оновлення. Через вищеперераховані проблеми відбуваються значні втрати продукції, перевантаження морально і фізично зношеного обладнання, нерациональне використання виробничих потужностей та сировини. Ці проблеми є вирішуваними, але для цього необхідно дати ту саму необхідну фінансову підтримку, що можливе завдяки таким методам фінансового забезпечення:

- державне фінансування;
- аграрні розписки;
- венчурні інвестиції;
- форвардні контракти.

Стосовно аграрних розписок, то першоджерело вони беруть з Бразилії, де почали діяти ще в 1994 році. Щодо нашої держави, то Закон України «Про аграрні розписки» був ухвалений у 2012 році і набув чинності 19 березня 2013 року, але на практиці почали застосовувати його лише у 2015 році.

Кредитором першої аграрної розписки 13 лютого 2015 року в Україні стало сільськогосподарське підприємство «Комбікормовий завод». Цю аграрну розписку видала компанія «ПЗК-АГРО» на 32 т насіння соняшника, договірна вартість якого склала 192 тис. грн. [6].

Звичайно, поступово використання аграрних розписок почало збільшуватись. Вартість користування таким фінансовим інструментом становить переважно від 16% до 22%. Це дещо дешевше, ніж оформлення кредиту, крім того, має більш спрощену процедуру оформлення документів та лояльніші вимоги до застави [7].

Звісно, всі системи неідеальні, і ця не є винятком, бо як боржники, так і кредитори в процесі застосування аграрних розписок зіткнулися з низкою проблем, але те, що ми почали використовувати такий бразильський досвід, дасть нам більше можливостей стосовно виходу з усіляких банківських кредитів, а також зменшення залежності від державного фінансування.

Крім класичних банківських кредитів та застави майбутнього врожаю (наприклад, аграрні розписки), банки пропонують також такі види фінансування, як, зокрема, авалювання векселів, факторинг, акредитиви, гарантії. Але не всі вони можуть ефективно спрацювати та забезпечити необхідний розвиток олійно-жирової галузі.

2. Високий рівень монополізації. Досконале функціонування ринку виявляється в однорідності пропонуванних товарів, вільній торгівлі та поширенні інформації, а також у великій кількості виробників, а ось щодо монополії, то це поняття є зовсім протилежним. Тобто монополія – це захоплення однією або кількома великими компані-

ями ринку, які встановлюють свої правила, цінову політику, контролюють обсяги виробництва тощо. Це все приводить до неможливості надання вибору споживачу та відсутності конкуренції цін. На жаль, така ситуація відображається і в олійно-жировій галузі. Одним з представників найбільших компаній у цій сфері виробництва є вітчизняна компанія «Кернел Груп».

«Кернел» – провідний у світі та найбільший в Україні виробник та експортер соняшникової олії, ключовий постачальник сільськогосподарської продукції з регіону Чорноморського басейну на світові ринки. Свою продукцію «Кернел» експортує більш ніж в 60 країн світу [13]. До складу цієї компанії входять «Українська Чорноморська Індустрія», «Русские масла», «Дружба-Нова», «Кіровоградолія», Полтавський завод, «Приколотянський», і це ще не повний перелік заводів, які придбала компанія «Кернел Груп». І завдяки таким розширенням та придбанню у 2017 році активів холдингу «Українські Аграрні Інвестиції» та компанії «Агро Інвест Україна» земельний банк «Кернел» перевищив 600 тис. гектарів і став одним з найбільших в Україні [13]. Ця компанія не тільки є лідером у виробництві олійно-жирової продукції, а також є основним її експортером (1 995,3 млн. дол.). І це не єдина компанія, яка є лідером галузі, серед них відомі ще такі, як «Миронівський хлібопродукт» (обсяг експорту становить 524 млн. дол.), «Cargill Україна» (495 млн. дол.), «Bunge Україна» (337,5 млн. дол.), «ViOil» (339,4 млн. дол.) [14].

Отже, можна сказати, що більшість цих спеціалізованих підприємств входить до складу агрохолдингів та агропромислових формувань. А це означає, що через збільшення компаній за рахунок поглинання інших компаній монополісти мають можливість встановлювати свої правила, регулювати ціни, обсяги виробництва, контролювати ринки сировини та готової продукції, а також зменшувати вплив конкурентів.

Через такі умови, які склалися на сучасному ринку, ми можемо мати такі наслідки, як труднощі у входженні нових підприємств з аналогічною продукцією, деякі втрати з боку суспільства, а саме це виражається у можливості монополістичних компаній безмежно збільшувати ціни на продукцію та послуги незалежно від того, чи змінились витрати на даний товар, чи не має споживач іншого вибору, як купувати товар на встановлених умовах. Також не менш впливовим наслідком високого рівня монополізації є недозавантаженість виробничих потужностей підприємств, що є досить очікуваним, адже завдяки своїй монополійній владі та контролю ринку виробнику досить вигідно виготовити менший обсяг продукції, але реалізувати його за несправедливо завищеними цінами. Все це в майбутньому приводить до гальмування розвитку, модернізації та вдосконалення продукції.

3. Низька інноваційна спрямованість на розвиток олійно-жирової промисловості. В Україні серед інших галузей олійно-жирова промисловість є однією з найбільш інноваційних галузей вітчизняної економіки. Інноваційна діяльність підприємств олійно-жирової галузі здійснюється через впровадження комплексного обладнання для забезпечення повного циклу виробництва олії та похідних продуктів; застосування в технологіях виробництва олій та жирів нових видів каталізаторів; удосконалення технології екстракції олій та виробництва маргарину; використання відходів олійно-жирового виробництва для створення нової продукції; застосування спеціальних технологій для покращення органолептичних і фізикохімічних властивостей вершкового масла та спредів на основі використання натуральних смакових та ароматичних добавок із натуральної молочної сировини тощо [3]. Однак частка підприємств в олійно-жировій галузі, які спрямовують свою діяльність на придбання нових технологій, дуже незначна.

Причинами, що перешкоджають інноваційному розвитку галузі, є недостатність власних фінансових ресурсів підприємств; необхідність здійснення великих витрат на нововведення та тривалий термін їх окупності; недостатня пряма фінансова підтримка з боку держави; відсутність системи захисту комерціалізації інноваційних розробок; слабкий зв'язок підприємств, науково-дослідних інститутів, держави у розробці та реалізації інноваційних проектів; відсутність пільг у податковій та фінансово-кредитній сферах для підприємств, які впроваджують інновації [10].

Передовою причиною інноваційної «активності» підприємств олійно-жирової галузі є низький рівень інвестиційних вкладів. Адже їх лівова частка дістається великим підприємствам-монополістам, де застосовується й іноземний капітал, а інвестування середнього бізнесу вітчизняного простору залишається осторонь. До того ж не є запорукою успіху й те, що велику частину інвестування вкладають у збільшення виробничих потужностей, бо це не завжди означає їх стовідсоткову завантаженість, як ми зазначали раніше. Оскільки інноваційна спрямованість безпосередньо залежить від інвестицій, то можемо розглянути динаміку обсягів прямих інвестицій у сільське господарство загалом (рис. 2).

Проаналізувавши наведений графік, можемо сказати, що найбільший рівень прямих інвестицій сільське господарство мало у 2014 році. Щодо останніх років, то обсяги більшими не стають, а навіть демонструють зниження. І тому стає зрозумілим, чому галузь має проблеми з інноваційним розвитком.

Інвестування в основні фонди є одним із засобів інноваційного розвитку підприємств. Інвестування в модернізацію основних засобів підприємств – це перспектива подальшого розвитку економіки України та забезпечення конкуренто-

спроможності, про що зазначали деякі вітчизняні вчені у своїх статтях, такі як А.О. Касич, Є.В. Романенко [1; 2].

Висвітлені проблеми в інноваціях на підприємствах цієї галузі та вкладання інвестицій у них можна було б спробувати вирішити за допомогою такого важеля, як венчурні інвестиції, або ризикові інвестиції. Початок своєї історії вони беруть із США, проте наше поняття цих інвестицій дещо відрізняється від зарубіжного. Якщо за кордоном такі вкладення більше спрямовують у ІТ-технології, наукову прогресію, то у вітчизняній практиці користуються попитом такі сфери венчурного інвестування, як харчова промисловість, сільське господарство та переробка сільгосппродукції, будівництво, роздрібна торгівля.

Ризикованість венчурних інвестицій не відлякує інвесторів, бо є широкий спектр застосування цих вкладень, отже, якщо його раціонально використати, можна отримати більші прибутки та значніші переваги, ніж вкладання коштів в інші інститути спільного інвестування. Згідно з українським законодавством венчурні фонди, як і будь-який інший інститут спільного інвестування, звільняється від сплати податку на прибуток та ПДВ до моменту завершення своєї роботи та виплати дивідендів. Це дає змогу забезпечити беззбиткове реінвестування грошей від реалізації проекту. Акумуляуючи прибуток у рамках венчурного фонду, інвестор має змогу реінвестувати його в інші проекти без сплати податків [12]. Саме це приваблює більшість інвесторів до вкладання інвестицій у ризиковані проекти.

Зараз Україна не відповідає світовим стандартам щодо застосування венчурних інвестицій в інноваційні високотехнологічні проекти, але їх застосування може послугувати додатковим важелем у вирішенні питань інноваційної спрямованості на розвиток олійно-жирової промисловості. Підтримка наукоємних підприємств, які будуть займатися не просто оновленням застарілого (зношеного) обладнання, але й розробленням та виготовленням нових апаратів для переробки сировини, цілком зможуть стати аналогами закордонної техніки, яку ми імпортуємо задля використання на вітчизняних підприємствах та на яку витрачаємо багато коштів, може послугувати вирішенню такого важливого та одвічного питання, як використання застарілого обладнання.

4. Слабо розвинута система зберігання та транспортування. На зернових ринках України спостерігається значне підвищення виробництва основних зернових культур, зокрема олійних. Це означає, що такі позитивні зміни в агропромисловому комплексі привели до загострення інших проблем, однією з яких є система зберігання та транспор-

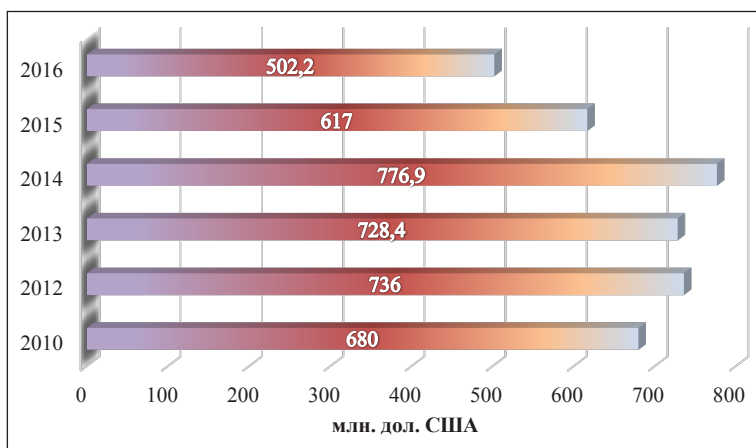

Рис. 2. Обсяги прямих інвестицій у сільське господарство

тування зернових культур. Розвиток ефективної системи зберігання є важливим фактором впливу на якість продукції, а також на зниження витрат ресурсів для підприємств-виробників.

Сьогодні система зберігання зернових і олійних культур в Україні представлена зерносховищами різних типів, як побудованими ще за часів Радянського Союзу, так і сучасними високотехнологічними комплексами для зберігання зерна. Основу системи зберігання складають елеватори різних типів, що є комплексом споруд і механізмів, призначених для приймання зерна, його післязбиральної обробки (очищення, сушіння), зберігання та відвантаження на різні види транспорту. Загальна ємність зерносховищ України оцінюється в 45 млн. т. Сертифікат відповідності, який підтверджує якість надаваних послуг і належне технічне оснащення, має 659 зерносховищ загальною місткістю близько 29 млн. тонн. При цьому частка зерносховищ, що перебувають у державній власності, становить 12%, а 88% є приватизованими зерноскладами [15].

Тобто, виходячи з цього, можемо сказати, що сформована система зберігання є не досить розвиненою, адже сертифікати відповідності деякі зерносховища України не отримали, тобто і якість такої продукції може не відповідати всім нормам. Також ще однією проблемою є те, що будівництво системи зберігання можливе лише для великих підприємств і є недосяжним для малих та середніх за повної відсутності фінансової підтримки держави.

Ще однією не менш важливою проблемою є транспортування олійної продукції. Адже одну з головних ролей у реалізації продукції відіграють можливості галузі та підприємств якнайшвидше відвантажити продукцію. Одним з найбільш популярних видів транспортування олійно-жирової продукції виступає автомобільний та залізничний транспорт. І тут можна відзначити такі проблеми, що має підприємство, яке транспортує свою продукцію автомобільним способом, як високі затрати

на перевезення масштабних обсягів олійної продукції на далекій відстані. Щодо залізничного транспортування, то тут також є свої недоліки, які мають дещо спільне з автомобільним способом, і це також значні затрати. «Укрзалізниця» протягом останнього часу підвищувала тарифи на вантажне перевезення, і ця негативна тенденція спостерігається і в 2017 р., адже Кабінет Міністрів затвердив рішення про підвищення тарифів на залізничні вантажоперевезення з 1 жовтня на 22,5%.

Внаслідок використання автотранспорту та залізничного транспорту для перевезення олійної продукції виникають додаткові проблеми, зокрема високий рівень зносу, що має не найкращий вплив на продукцію та подовжує терміни її доставки.

Висновки з проведеного дослідження. Виділені проблеми мають суттєвий характер, який впливає на гальмування розвитку олійно-жирової галузі. Тобто визначення шляхів їх вирішення дасть поштовх галузі до розвитку в усіх її аспектах, зокрема виходу на нові міжнародні ринки та здобуття лідерства у виробництві олійної продукції.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Касич А.О. Проблеми обліку основних засобів в сільському господарстві / А.О. Касич, А.А. Телешун // *Фінансовий простір*. – 2016. – № 3 (23). – С. 89–95.
2. Касич А.О. Проблеми ефективності використання основних засобів сільськогосподарських підприємств / А.О. Касич, Є.В. Романенко // *Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки*. – 2012. – Вип. II (46). – С. 109–116.
3. Купчак П.М. Харчова промисловість України в умовах активізації інтеграційних та глобалізаційних процесів : [монографія] / П.М. Купчак ; за ред. Л.В. Дейнеко. – К. : Рада по вивч. прод. сил України НАН України, 2009. – 152 с.
4. Лузан Ю.Я. Напрями розвитку сільськогосподарського виробництва і соціальної сфери села / Ю.Я. Лузан // *Економіка АПК*. – 2009. – № 7. – С. 3–12.
5. Стратегічні напрями розвитку сільського господарства України на період до 2020 року / за ред. Ю.О. Лупенка, В.Я. Месель-Веселяка. – 2-е вид., перероб. і допов. – К. : ННЦ ІАЕ, 2012. – 218 с.
6. Мамалига С.В. Аграрні розписки в Україні: проблеми та перспективи розвитку / С.В. Мамалига // *Агросвіт*. – 2017. – № 9. – С. 30–34.
7. Маслак О.М. Бюджетування агровиробництва 2017 року / О.М. Маслак // *Пропозиція*. – 2016. – № 12. – С. 44–46.
8. Аграрний сектор економіки України (стан і перспективи розвитку) / [М.В. Присяжнюк, М.В. Зубець, П.Т. Саблук та ін.] ; [за ред. М.В. Присяжнюка, М.В. Зубця, П.Т. Саблука, В.Я. Месель-Веселяка, М.М. Федорова]. – К. : ННЦ ІАЕ, 2011. – 1008 с.
9. Аграрна реформа в Україні (здобутки, проблеми і шляхи їх вирішення) / [П.Т. Саблук, В.Я. Месель-Веселяк, М.М. Федоров] // *Економіка АПК*. – 2009. – № 12. – С. 3–13.

10. Швед Т.В. Ідентифікація проблем розвитку підприємств олійно-жирової галузі в Україні / Т.В. Швед, І.С. Біла // *Проблеми економіки*. – 2015. – № 1. – С. 174–179.

11. Гайдуцький А.П. Формування аграрного ринку – шлях до фінансової стабілізації та інвестиційної привабливості сільського господарства / А. П. Гайдуцький [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://magazine.faaf.org.ua>.

12. Стариченко О.О. Особливості та можливості венчурних інвестиційних фондів в Україні / О.О. Стариченко // Інформаційно-аналітичний портал Українського агентства фінансового розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ufin.com.ua/analit_mat/rzp/195.htm.

13. Офіційний сайт «Кернел Груп» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.kernel.ua>.

14. Рейтинг найбільших експортерів рослинної олії в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://agravery.com>.

15. Системи зберігання зерна в Україні та Росії: загальний стан та перспективи [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://svitagro.com>.

16. Офіційний сайт державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

REFERENCES:

1. Kasych A.O. Problemy obliku osnovnyh zasobiv v sil's'komu gospodarstvi / Kasych A.O., Teleshun A.A. // *Finansovyj prostir*. – 2016. – № 3 (23). – P. 89–95.
2. Kasych A.O. Problemy efektyvnosti vykorystannja osnovnyh zasobiv sil's'kogospodars'kyh pidpryjemstv / Kasych A.O. Romanenko Je.V. // *Visnyk Chernivec'kogo torgovel'no-ekonomichnogo instytutu. Ekonomichni nauky*. – Chernivci, 2012. – Vyp. II (46). – P. 109–116.
3. Kupchak P.M. Harchova promyslovist' Ukrainy v umovah aktyvizacii' integracijnyh ta globalizacijnyh procesiv : monografija / P.M. Kupchak ; [za red. L.V. Dejneko]. – K. : Rada po vyvch. prod. syl Ukrainy NAN Ukrainy, 2009. – P. 152.
4. Luzan Ju.Ja. Naprjamy rozvytku sil's'kogospodars'kogo vyrobnyctva i social'noi' sfery sela / Luzan Ju.Ja. // *Ekonomika APK*. – 2009. – № 7. – P. 3–12.
5. Strategichni naprjamy rozvytku sil's'kogo gospodarstva Ukrainy na period do 2020 roku / za red. Ju.O. Lupenka, V.Ja. Mesel'-Veseljaka. – 2-e vyd., pererob. i dopov. – K. : NNC IAE, 2012. – P. 218.
6. Mamalyga S.V. Agrarni rozpisky v Ukraini: problemy ta perspektyvy rozvytku / S.V. Mamalyga // *Agrosvit*. – 2017. – № 9. – P. 30–34.
7. Maslak O.M. Bjudzhetuvannja agrovyrobnyc-tva 2017 roku / O.M. Maslak // *Propozycja*. – 2016. – № 12. – P. 44–46.
8. Agrarnyj sektor ekonomiky Ukrainy (stan i perspektyvy rozvytku) / [Prysjazhnjuk M.V., Zubec' M.V., Sabluk P.T. ta in.] ; za red. M.V. Prysjazhnjuka, M.V. Zubcja, P.T. Sabluka, V.Ja. Mesel'-Veseljaka, M.M. Fedorova. – K. : NNC IAE, 2011. – P. 1008.
9. Agrarna reforma v Ukraini (zdobutky, problemy i shljahy i'h vyrishennja) / [P.T. Sabluk, V.Ja. Mesel'-Veseljak, M.M. Fedorov] // *Ekonomika APK*. – 2009. – № 12. – P. 3–13.

10. Shved T.V. Identyfikacija problem rozvytku pid-pryjemstv olijno-zhyrovoi' galuzi v Ukraïni / T.V. Shved, I.S. Bila // Problemy ekonomiky. – 2015. – № 1. – P. 174–179.

11. Gajduc'kyj A.P. Formuvannja agrarnogo rynku – shljah do finansovoi' stabilizacii' ta investycijnoi' pryvablyvosti sil's'kogo gospodarstva [Elektronnyj resurs] / A.P. Gajduc'kyj. – Rezhym dostupu : <http://magazine.faaf.org.ua>.

12. Starychenko O.O. Osoblyvosti ta mozhlyvosti venchurnyh investycijnyh fondiv v Ukraïni informacijno-analitychnyj portal Ukraïns'kogo agentstva finansovogo rozvytku [Elektronnyj resurs]. –

Rezhym dostupu : http://ufin.com.ua/analit_mat/rzp/195.htm.

13. Oficijnyj sajt “Kernel Grupp” [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <https://www.kernel.ua>.

14. Rejtyng najbil'shyh eksporteriv roslynnoi' olii' v Ukraïni [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://agravery.com>.

15. Systemy zberigannja zerna v Ukraïni ta Rosii': zagal'nyj stan ta perspektyvy [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://svitagro.com>.

16. Oficijnyj sajt derzhavnogo komitetu statystyky Ukraïny [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

Onyshchenko O.V.

Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor, Department of Accounting and Finance
Kremenchuk National University named after Mikhail Ostrogradsky

Kurena O.O.

Student
Kremenchuk National University named after Mikhail Ostrogradsky

Krykunenko A.S

Student
Kremenchuk National University named after Mikhail Ostrogradsky

PROBLEMS OF DEVELOPMENT OF ENTERPRISES OF OIL-FAT IN UKRAINE

At the moment in the world market Ukraine occupies a leading place in the sale of sunflower oil. Among other countries around the world, Ukraine shares its leadership in sunflower production, with countries such as Argentina, Russia, Turkey and every year this production is increasing. But despite the rather positive picture of development and the high competitiveness of the oil and fat industry, it has a number of some problems, the solution of which will enable the industry to become leaders at the international level in the production and export of oilseeds. Among them there are a number of key problems: insufficient financial support from the state, high level of monopolization, low innovation orientation on the development of the oil and fat industry, poorly developed system of transportation and storage of products.

The first and most influential issue is the lack of funding, as well as low government support. This problem is characterized by the fact that only large enterprises attract investment attention, while small and medium ones remain without the financial support they need. Equipment used by domestic enterprises is imported, and this is only due to the absence of domestic analogues, which would be much cheaper and would expand the innovation and investment opportunities of the industry. There is also another problematic aspect - the use of production facilities that are completely worn out and require an immediate upgrade. Due to the above-mentioned problems there are significant losses of production, overload and morally and physically worn out equipment, inefficient use of production capacities and raw materials. All these problems are solvable, but this requires financial support to be provided, for example, through agrarian receipts that are in short supply and have only become a newly introduced lever in our system, or through venture investments that will improve the innovative capabilities of domestic enterprises and attract foreign investments in the improvement and development of the oil and fat industry.

An additional obstacle to the development of this industry is that in our country a phenomenon such as a monopoly is clearly expressed by one or more large market companies that establish their own rules, price policy, control over output, etc. All this leads to the impossibility of choosing a consumer and the lack of competition in prices, the difficulty in entering new enterprises with similar products, under capacity of production capacities of enterprises, since it is quite profitable for the producer to produce a smaller volume of products, but to realize it at unjustly inflated prices. All this in the future leads to inhibition of development, modernization and product improvement.

And the last of these problems is the poorly developed system of storage and transportation of grain crops, because the development of an efficient storage and transportation system is an important factor in influencing product quality and also reducing resource costs for manufacturing companies.

The selected problems are of significant nature, which affects the inhibition of the development of the oil and fat industry, and their solution will lead to the development of domestic agroindustrial complex and the emergence of a new level of oil and fat production.